

Bilaga till
Alexis
Engdahl's
inkö.

Bilaga till
Alexis Engdahls inköp
Inventarie nummer:

42530 - 42568

44245 - 44845

45360 - 45481

50432 - 50830

Tillägg:

50726; 50774; 50786; 50794; 50807; 50815;

50816; 50821; 53446; 53684.

92096.

996. Tobakspung af brunt skinn med påsydd
tagghuggna tvärande af rött el. blått
vallmar samt rikligt behängt i snodda
skinnhankar med tre nna mässingringar
parvis (för att skramla). Pungen hängde fritt
(vid sidan af gördeln) i den vid hofdraget
åfveledes af skinnenodda, tofsade remsor
fästade långa skinnenodda hanken. (Pras

möj, äfven ha beagnats som penningpenng.)
Praktisk: öppnas genom att draga isåd häng
hankens fästet; slutet genom dragning i
tapparne. — Gåfva af arbetsförmän. Askar
Niklasson, Rätels gård i Lågsta socken, Jät-
land, — som erhållit den 1885 som tacksam-
hetsbevis af arbetare i Åstersunds stad, hva-
dan den ock förskrifur sig från (Obs!)
Lapparne i Jämtland, trakten norr om
Åstersund.

997. Väggklocka med gängverk m. m. att
af trä; a) själva klockan med hjulverk;
b) vägghäng, hvorpå verket ställs, hvilande
i fälsarne; c) snöklass, som för snörets
förlängande tjäna till att hålla detsamma af gäng-
verket ännu obrukad del stram; d) lodblock,
i hvilket det 8 st tunga lodet hänger, vaufr.
en smal, huggen (el. ohuggen) sten; e) spindel
af trä (desse tunna fiskben i öfra ändan bakas
in i en af skårorna vid tecknet z); f) visare
af trä; samt slutl. snöre för att klargöra det.

hela:) Sedan vägghänget fastats högt vid
 taket och gångvarcket ställt derpå, hankas
 snörets ena ända på knappen vid teeknet
 "ä", snörklassen trådes på snöret och hänger
 fritt ned, sedan snöret lagts fr. h. åt u. afur
 drifhjulet i klockan; derefter låter man
 snöret löpa ned kring trissan i lodblocket,
 (i huars järnkrampa lodet skall hängas) och
 slutg. fastas snörets andra ända på knappen

vid teeknet "ß". Det hela samman deri-
 genom att te sig sam en klocka med
 ett stort och ett litet lod, ehuru blott

ett lod finnes. Se vidstående figur! — 2
 Hoft i Lunde socken, Jötland. 1, 50.

Åmn. Väl finnes i Jötland afuun vanliga
 klockgudar, el klockskåp, höga; Dack
 tyckas vanligare h. varit, att undant
 själfrer urverket varit anhöjdt för
 dan, medan "vägghänget" fortsatts
 so ett bräde längs åt väggen ända ned
 till golvet. För att så likväl i någon
 mån skydda pendel (och lod) för stator,

har gjorts ett mer el. mindre [”]figurlikt[”]
gallerverk (i form af en lysa (el. blott
spjåtar) ^{o. s. v.} nåckande från klockan med
ungefär till väggens midt. — Något
dylikt galler, möjligt att få eller eljust
värdt att nedrifva, har ej påträffats.